

[Lis Starcke]

get rent administrativt forbedres og forenkles.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal takke for en stort set velvillig behandling af dette lille lovforslag. Jeg deler i og for sig fru Agnete Laustsens beklagelse af, at dette lovforslag kommer til behandling før de lovforslag, som det er en direkte følge af, nemlig lovforslagene fra arbejdsministeren. Deri vil ordføreren for venstre, hr. Anders Poulsen, kunne finde noget af forklaringen på besparelserne og formuleringerne omkring besparelserne.

Jeg synes ikke, jeg vil gå ind i en diskussion om det forslag, der er fremsat her, ved denne første behandling. Jeg tror, sammenhængen vil blive mere åbenlys, når vi har haft førstebehandlingen af lovforslagene fra arbejdsministeren. Jeg ser i øvrigt frem til udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af myndighedsloven.

[Af Poul H. Møller (KrF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 100. Fremsat 22/1 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Forslaget går ud på at ændre myndighedslovens § 14, så faddere får en fortrinsstilling ved beskikkelse af værge, hvis begge foræl-

dre dør. Der er som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget tale om en genfremsættelse af et forslag, som medlemmer af kristeligt folkeparti fremsatte i november 1977.

Under første behandling af det tidligere forslag i folkettinget i januar 1978 kunne min forgænger ikke gå ind for forslaget, og alle ordførere tog afstand fra det. Ordføreren for forslagsstillerne bemærkede da også – hvis jeg må citere fra sp. 4578:

»Det kan godt være, at dette ikke er en fuldkommen løsning, det er det nok langt fra, og jeg kan godt se, at det er umuligt at få det vedtaget, som det ligger her.«

Derfor undrer jeg mig lidt over, at kristeligt folkeparti nu igen fremsætter dette forslag, som jo lægger op til en afgørelse af spørgsmålet om værgemål og forældremyndighed, som er helt i strid med den individuelle behandling, disse afgørelser altid må kræve. Efter myndighedsloven er det skifteretten, der skal beskikke en værge, hvis begge forældrene dør, og denne værge får derved forældremyndigheden. I princippet er skifteretten frit stillet ved valg af værge, hvis forældrene ikke har truffet bestemmelse om det. Normalt beskikkes en person, der er beslægtet med barnet, eller en god ven af forældrene. Forældrene har imidlertid mulighed for selv at bestemme, hvem der efter deres død skal være værge for et mindreårigt barn, de har forældremyndigheden over. Hvis forældrene har truffet en sådan bestemmelse, skal skifteretten beskikke den, forældrene har udpeget, medmindre barnets tarv tilsiger noget andet. Hvis forældrene mener, at netop en af barnets faddere er bedst egnet, kan de jo træffe beslutning om det i medfør af § 14, men der er ingen grund til at tro, at netop faddere skulle være særlig egnede til at påtage sig værgemål og forældremyndighed.

Jeg tror også, at den særstilling, som kristeligt folkeparti ønsker at give faddere, går langt ud over, hvad de fleste faddere i al almindelighed forestiller sig de får af forpligtelser ved at påtage sig et fadderskab.

Karen Dahlerup Andersen (S):

Socialdemokratiet må afvise kristeligt folkepartis forslag. Man kan næsten ikke undgå at andre sig over, at forslaget i det hele taget er genfremsat. Da forslaget blev behandlet her i salen den 13. januar 1978, konstaterede